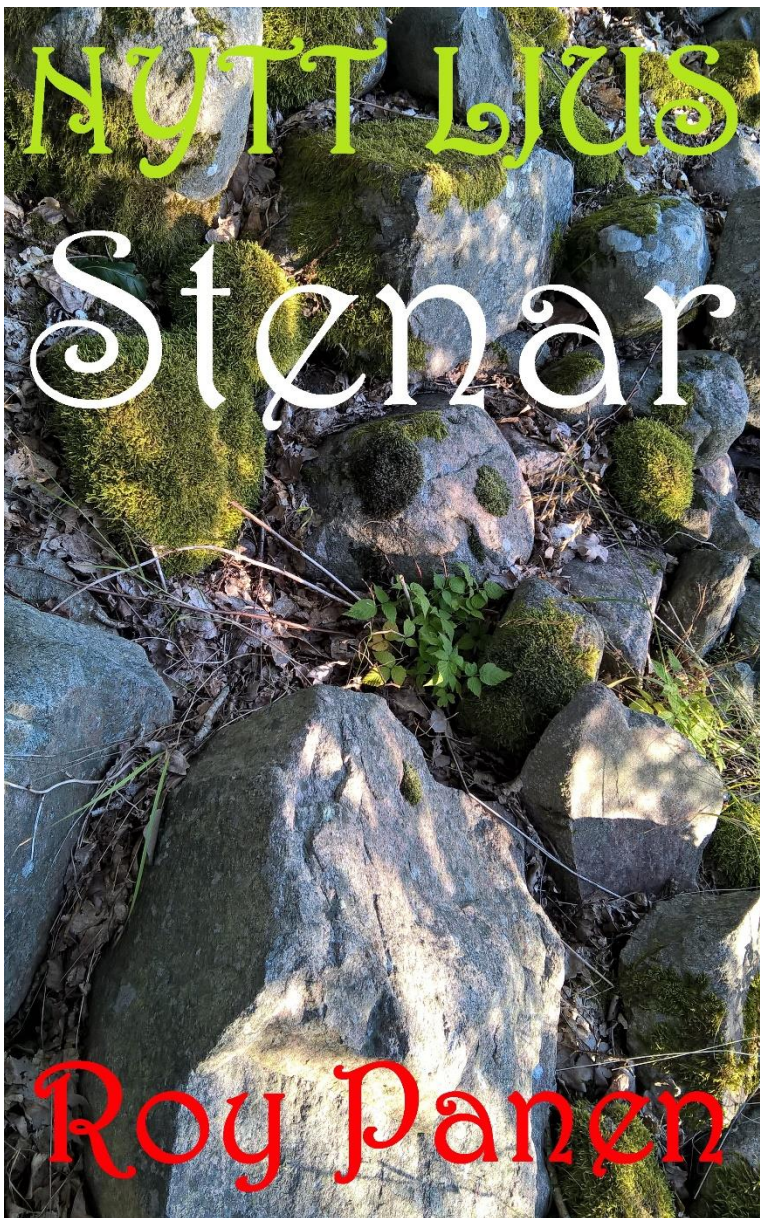

Text hämtad
från NYTT LJUS
Stenar

Urspårad dæjt

Roy Panen

NYTT LJUS

Stenar

Roy Panen

Roy Panzen
Bokförlag

Denne tekst
skyddas av
upphovsrätts-
lagen

URSPÅRAD DEJT

92 Norrmannen i Göteborg

Måns och Fire, video och hästbox

–Väl hemma igen kollade jag igenom mina brevsvår på annonsen och kände att det helt klart fanns en kandidat till som intresserade och gjorde mig nyfiken.

Jag läste igenom svaren flera gånger och fastnade alltmer för en ung man i Göteborg, i Masthugget, väster om city. Han hade skickat med ett foto på sig i halvkroppsbild. Men han var väl inte heller jättesnygg, kanske en sjuå på den där skalan.

Och en kort stund senare hade jag glömt den tidigare dejten i Vadstena, och nu var jag ivrig på honom i Masthugget.

Jag tog telefonen och ringde honom. Och han hade en himla skön dialekt. Han sade att han var norrman och var född och uppvuxen i Oslo. Han hamnade i Göteborg för att hans förre kille bodde här.

Jag föreslog att jag kunde komma på en kopp kaffe redan samma kväll.

Han sken upp och sade att han ville bjuda ut mig på krogen när jag kom.

Efter en dusch och nya fräscha kläder satt jag i min bil på väg ner till Göteborg. Även denna resa var lång och på runt sjutton mil. Med bilen kunde jag klara det på runt två timmar.

Jag kände mig lite gladare än tidigare i Vadstena, men jag mådde nog fortfarande inte mentalt bra. Det var något som fattades mig: underbar vänskap, kärlek, sex och annat kul hålligång.

93 Framme hos min dejt

–Framme i Göteborg och Masthugget hittade jag en långtidsparkering. Jag hade följt norrmannens vägbeskrivning och det hade gått som på räls.

Inne på hans gård, på hans balkongräcke, hängde en norsk flagga: röd, vit och blå. Och nere i portdörren till trapphuset hade han satt en sko mellan dörren och karmen.

Jag gick upp till lägenheten på andra våningen och en lägenhetsdörr stod på glänt. Jag klev in, stängde dörren, tog av mina mörkblåa tennisskor. Och jag hörde att duschen var på.

På en byrå i hallen låg en lapp med ett meddelande till mig. Norrmannen var i duschen, men om jag ville kunde jag ta mig en öl ur kylen så länge.

Jag tänkte att han var väl snart klar, och hur länge brukade han duscha?

Jag satte mig ner i en gul tygsoffa i vardags-

rummet.

Han hade en mycket fin och mysigt inredd lägenhet. Möblerna såg inte direkt nya ut, men det var mycket fräscht överallt.

Och vips så kom norrmannen ut från badrummet, in till mig i vardagsrummet, och med bara en vit badhandduk om midjan. Han var mycket muskulös och solbränd – men inte heller han var min typ. Håret var snaggat, runt halsen hängde en guldkedja och i ena örat hängde en guldring.

Vi hälsade på varandra. Han sträckte ut armarna och ville ha en klem (kram). Han försökte prata svenska, men då och då slank norska ord in. I kväll skulle vi ha det moro (kul). Det skulle bli gøy og hyggelig (kul och trevligt) att få lära känna mig. Och vi skulle göra morsomme (roliga) saker.

Vad han menade med det, vad han kunde ha i bakfickan gjorde mig misstänksam. Jag tänkte att han ville väl förstås ha mig i säng innan den här kvällen var slut. Glöm det, tänkte jag.

Jag sade att jag faktiskt också var norrman, norsk medborgare, men född i Sverige.

Han tyckte det lät intressant och ville veta mer. Frågade också hur gammal jag var. Själv

var han tjugotvå år.

Jag sade att jag hade fyllt tjugofem. Min pappa var från Eidsvoll (förort till Oslo) och mamma var från Koppang (en mindre stad tjugotre mil norr om Oslo).

Och nu förstod vi att vi hade ganska mycket gemensamt.

94 Verkade intresserad av mig

–Jag kände hur han studerade mig med ett sug i blicken. Jag verkade falla honom i smaken.

Fast nu kom den där negativa känslan över mig igen: Jag ville inte. Denne man var så på, så intensiv, så att jag nästan blev rädd.

Snart kanske han vill bära mig till sin säng och för att äta upp mig.

Nej, nej ... aldrig, inte en chans, det gick

inte. Jag ville inte.

Han gick och hämtade två öl och satte sig bredvid mig i soffan. Och han hade fortfarande bara badhandduken om midjan

Jag tänkte att en öl kanske kunde få mig att slappna av.

Han pratade på som en kvarn, skojade och skrattade. Jag tyckte han betedde sig lite väl framåt. Nog för att vi var i hans lägenhet. Men hans framfart fick inte mig att slappna av precis. Innan min öl tog slut gick han och hämtade två nya.

Och nu när han pratade sträckte han då och då ut handen och klappade mig på huvudet, kinden, axeln och låret. Och snart gick hans klappande mer över till närmanden, rent av tafsanden.

Jag förstod, om jag inte sade stopp eller sade ifrån, att jag inte ville, skulle han snart komma att slita av mig kläderna.

95 Måste komma härifrån

–Han föreslog att vi skulle gå till en pizzeria och äta och dricka några öl.

Jag tänkte att jag måste komma härifrån – nu. Jag visste inte vad jag skulle säga eller svara, utan nickade bara lite diffust som svar.

När jag hade druckit ur den andra ölen reste jag mig upp, med en större bestämdhet, och sade att det här inte gick. Jag ville inte längre och hade ånkrat mig.

Han sade att det var okej, att jag bara kunde slappna av. Vi kunde ha en kul kväll som vänner.

Men jag kände eller fick för mig att han ville få mig full. Sedan var det bara fritt fram för honom att leka och ta för sig av mig. Tänk om jag däckade i hans säng ...?

Fast han behövde inte alls vara sådan, en våldtäktsman. Men han hade enorma muskler och jag skulle inte ha en chans om han försökte med något.

Snart insåg jag att jag höll på att bli alltmer paranoid. Han var inte min typ, och nu hade han fallit ner till en fyra på skalan.

Nej, nej! Jag ville inte det här.

96 Vi kan vara vänner

–Han sade ännu en gång att vi kunde vara vänner och gå till pizzerian ändå, utan att det behövde hända något, typ att vi hoppade i säng med varandra.

Jag sade att jag tyvärr måste hem nu.

Han påminde mig om att jag hade druckit två starköl och borde inte köra bil.

Jag sade att jag inte blev full på bara två öl.

Han tog tag i mig och bad mig sätta mig igen. Jag skulle inte köra bil nu, sade han bestämt.

Situationen och atmosfären i rummet var inte lika trevlig längre. Och jag märkte att han var lite upprörd, kanske till och med sur.

Jag funderade på vad och hur jag skulle göra.

Jag ville gå härifrån nu.

Men så fick jag en idé och sade att jag hade glömt låsa bilen och måste gå och ordna med det. Men det trodde han inte på. Han skrattade torrt, som om han låtsades gå på skämtet.

Och nu blev han misstänksam och på sin vakt mot mig.

Han frågade vad det var med mig, varför jag sade så och gjorde så här. Och han lovade, garanterade att det skulle bli en trevlig kväll.

Men jag kände obehag och oro. Jag behövde komma på en bättre lögn som han kunde gå på.

Jag gjorde ett nytt försök att resa mig upp och gå. Men nu höjde han rösten mot mig, tog tag om mig och drog i mig hårt så att jag dunsade bakåt ner i soffan igen.

97 Han skrämde mig

–Och jag kunde se rubrikerna på löpsedlarna framför mig: Norrman våldtagen av norrman.

Men om jag sade att jag bara hade en timmes parkering och måste stoppa i mer pengar i automaten. Fast det skulle han förstås inte heller gå på.

Men om jag sade att jag hade glömt plånboken i bilen. Fast den hade jag ju i innerfickan på jackan.

Nej, det skulle inte fungera. Jag behövde komma på något bättre.

Och nu fick jag en ny, vattentät idé. Den skulle garanterat hålla. Jag sade att jag bara hade skojat, att jag bara hade testat honom, att jag ville kolla om han verkligen var så bra och trevlig som han har visat på.

Nu tittade han förvånat, med stora ögon på mig. Och han log.

Jag frågade om pizzerian fanns här i närheten.

Och han svarade att den fanns bara runt hörnet.

Jag frågade vad han tänkte sätta på sig för kläder.

Han sade att han tänkte klä sig som jag, i jeans och tröja.

Jag frågade när vi skulle gå, för jag började bli hungrig.

Han reste sig upp och sade att han skulle klä på sig nu.

Jag frågade om jag kunde få kika runt i hans lägenhet under tiden.

Och det gick förstås bra.

Medan han gick in i sovrummet och plockade fram sina kläder gick jag in i köket och kikade.

Och snart när jag hörde honom sätta på kranen i badrummet för att borsta tänderna, tog jag en köksstol och skyndade mig till badrummet.

Jag hade tur när han hade dörren bara på glänt, för då såg han mig inte när jag kom fram till dörren.

Snabbt stängde jag till dörren och tryckte upp stolsryggen under handtaget, så att det inte gick att trycka ner.

Stolsryggen passade perfekt under handtaget, var som gjord för detta ändamål. Norrmannen måste nu sparka eller knuffa upp badrumsdörren för att komma ut.

98 Flydde iväg

–Jag skyndade mig till hallen, tog mina skor i handen och sprang ut från lägenheten, ner på gården och ut på gatan.

Tur var att han inte visste var jag hade parkerat bilen, eller ens vad jag hade för bil.

Men med tanke på alkoholen tog jag det säkra för det osäkra och uppehöll mig i Göteborgs city i några timmar innan jag tog bilen och åkte hem. Jag chansade på att kroppen hade hunnit förbränna mycket av alkoholen som jag druckit. Jag hann ju inte dricka så mycket under den korta stund som jag var hos norrmannen.

Väl hemma i Skövde igen kände jag att jag nog inte behövde dejta någon på ett tag. Jag insåg att jag inte mådde så bra, kanske därav mina höga krav, krav på något som nog egentligen inte fanns.

Det jag nu i första hand behövde var att komma till ro med mig själv, hitta andra bra, fina och värdefulla värden i livet. För var jag olycklig skulle inte ens en supersnygg kille, man, kunna göra mig lycklig.

Kanske var det som med pengar. De var kul att ha, men de gjorde dig inte lycklig. Nej, vänskap, kärlek, som var förutsättningslös, där man gav och tog – den kunde nog mer göra dig lycklig.

Och jag var trött och sliten efter trettiofyra mil med bilen, plus resan från Vadstena tidigare på förmiddagen.

Utslagen lade jag mig på soffan och tittade på TV. Jag drog en filt över mig. Kunde inte koncentrera mig på filmen, utan tänkte bara på hur jag skulle finna kärleken. Hur fann man den, den rätte? Vem var den rätte? Måste han vara snygg? Kunde det räcka med att han hade andra bra och fina egenskaper?

På soffbordet hade jag ställt en mugg med te och ett par smörgåsar på ett fat. Men jag kände ingen ork för att varken äta eller dricka.

Jag hade huvudet fullt av tankar som ville komma ut och få en plats i tillvaron. Men dessa var i en enda röra. Jag behövde sortera upp och få lite ordning på dem. Men hur?

Efter ett tags grubblande och funderande i diskussioner med mig själv bestämde jag mig för att ge nästa dejt en bättre chans. Jag skulle testa vad mannen gick för innan jag eventuellt

dömde ut honom på hans utseende. Snyggheten kunde ju också finnas på insidan.